No. 2362 Zaterdag 13 April 1929. 46ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.

Curaçaosche sprokkelingen.

Het seinwezen.... en nog wat.

Een voorname factor voor een goede regeling van het havenverkeer, vooral met het oog op goed geregelde verbinding tusschen de beide oevers der St. Annabaai, is het seinwezen.

Volgens de pas ingediende Suppletoire Begrooting voor dit jaar, bestaat het plan om een nieuw havenkantoor te bouwen op de batterijmuur van het Riffort, alwaar men een vrij uitzicht heeft over de open zee en de haven. Op dit gebouw zal tevens een uitkijktoren met seininrichting worden aangebracht.

Een lezer van ons blad, technisch voldoende onderlegd om met kennis van zaken te kunnen spreken, en die tevens met belangstelling de verschillende plannen en besprekingen gevolgd heeft, heeft gemeend ook het zijne te moeten bijdragen om tot een zoo veel mogelijk bevredigende oplossing te komen.

Daarom stelt hij het volgende voor:

Wanneer men den seinmast plaatst nabij den uitkijktoren, zoodat men vandaar uit deze seinpost kan bedienen, dan kan dit als van zelf sprekend heel vlug in zijn werk gaan.

Zou het nu niet mogelijk zijn, zoo vraagt hij, om de seinpost Fort Nassau electrisch te bedienen, ook vanuit de Isla? wanneer er b.v. een boot vandaar vertrekt? door een telefoon, c.q. een telegraaflijntje om het Schottegat heen, direct in verbinding met het Riffort.

De seinmeester zit dus in den uitkijktoren op het Riffort, en vandaar uit bedient hij evenals de seinwachter bij een spoorweg, alle seinen, maar dan electrisch.

Zulk een lijn om het Schottegat brengt natuurlijk onkosten mee; doch deze zijn waarschijnlijk minder dan bij een zeekabel.

Door deze centrale wijze van bedienen, kunnen vanzelf de seinmeesters op Fort Nassau en Waterfort, zoowel bij nacht als bij dag, vervallen.

Het plan, zooals hier aangegeven, is eigenlijk niet meer dan een schema, en dient alleen maar om een idee te lanceeren, dat wellicht voor een verder en nauwkeuriger onderzoek en verdere uitwerking door de heeren technici in aanmerking kan komen.

Volgens onze bescheiden meening, zal de dienst er zeer door vereenvoudigd en beter geregeld worden, hetgeen zoowel aan de scheepvaart als aan het publiek ten goede zal komen.

Nu nog een enkel woord over de bestaande brug.

Wanneer men ziet hoe tegenwoordig de brug mishandeld wordt, gedrukt, gekneusd, gestooten en gestompt wordt, en hoe de machines zuchten om haar logge lijf, krakend en steunend, mee te sleepen, dan is 't werkelijk om medelijden ermee te krijgen. Het is maar al te duidelijk dat zij niet meer kan; en 't zal niemand verwonderen, als op een goeden dag de machines het afleggen. De concessionaris gaat er natuurlijk niet veel meer aan te koste leggen in 't laatste jaar van de concessie. Het is maar al te begrijpelijk dat hij zich alleen tot de meest noodzakelijke reparaties beperkt.

Doch tegenover het belang van de concessionaris staat het belang van het publiek, dat recht heeft op een richtig functioneeren van de brug.

Dat hiermee voldoende rekening word gehouden, zal wel niemand durven beweren; zoodat er o. i. voor het Bestuur reden te over bestaat, om zonder den concessionaris op groote kosten te jagen, - hetgeen natuurlijk niemand wil — toch eenige redelijke eischen te stellen.

Men behoeft de machines, die wel reeds verdiend hebben om op haar lauweren, te gaan rusten, niet uit te schakelen; maar een flinke hulp zou toch wel zeer gewenscht zijn. Die hulp kan men o. i. 't best verschaffen door een flinke motorboot, die als een paardje tusschen de twee burries van een rijtuig, zoo tusschen twee pontons in wordt aangebracht: en bij open en dichtgaan op z'n best meetrekt of liever, de boot is 't die trekt en de oude machines helpen een handje mee door den staaldraad op te winden.

Is de brug open, wel dan is er tijd genoeg voor de boot om even om te draaien, en in omgekeerde richting tusschen de pontons te gaan liggen en zoo de brug weer dicht te trekken. Zoodoende zullen er voor het openen en dichtgaan van de brug zeker niet meer dan 5 minuten noodig zijn.

Het voordeel hiervan is, dat, mocht de motorboot defect zijn, de brug toch nog steeds met haar oude machines kan werken; terwijl bovendien, wanneer eenmaal de brug vervangen staat te worden door een nieuwe, moderne met flinke pontons en krachtige machines, de motorboot nog steeds voor andere doeleinden zal kunnen gebruikt worden. En nog een derde voordeel is, ook ten gerieve van het wachtend publiek, dat wanneer b.v. des avonds of des nachts de brug langer dan gewenscht is, geopend is, deze motorboot best even dienst kan doen, om passagiers van den eenen naar den andere kant over te brengen.

Men kan erover nadenken, maar liefst niet te lang. Want het publiek verwacht een spoedige verbetering in den bestaanden toestand.

Uit de stad van het Vaticaan.

Aan een correspondentie van Prof. Andreas Raseischnig in *Het Centrum* van 2 Maart l.l. ontleenen wij het volgende:

De Maconnerie en de verzoening tusschen Italië en Vaticaan. — Zal het in 1870 onderbroken Concilie in 193) worden voortgezet?

Het is vanzelfsprekend dat de verzoening tusschen Italië en het Vaticaan een geweldige slag is geweest voor de internationale Vrijmetselarij, en op allerlei manieren tracht zij thans, hetzij openlijk, hetzij als een wolf in schapenvacht, onze H. Kerk te treffen met haar haat. Zooals altijd, wanneer 't tegen de Kerk en tegen Italië gaat, staan de Parijsche Loge-broeders vooraan.

Ofschoon Briand de eerste was, die aan Mussolini een telegram van gelukwensch zond, gaven toch de officieele bladen hun misnoegen te kennen over het verdrag van Lateranen, terwijl Herriot en Blum reeds vergeldingsmaatregelen tegen de Kerk in Frankrijk wilden nemen. Of had de Paus misschien eerst aan de Vrijmetselarij om toestemming moeten vragen?

Maar het gezonde deel van het katholieke Fransche volk ziet met droefheid de glorie van „de Eerstgeborene der Kerk" verbleeken en ten ondergaan. Voor de Parijsche Loges is de Vaticaansche en Fascistische politiek als een Hannibal voor de poorten, en zij, de Vrijmetselarij, wil de verzoening tusschen Vaticaan en Quirinaal uitbuiten in een offensief tegen de teruggave der gestolen goederen van de missie-congregaties.

De Paus als Souverein en Koning van de Stad van het Vaticaan, het verdwijnen der tweedracht, de vriendschap van Italië met den Opperpriester aller Christenen, zijn even zoovele aanslagen tegen de Leeken-republiek en tegen de vrije gedachte. Om de Maçonnieke cultuurwereld nog te redden, moet men vlug zijn! De opstand der Vrijmetselarij en het weeropleven van het anti-clericalisme, schijnen de wapens te zijn, waarvan de Fransche Loges zich willen bedienen, om zich te wreken voor de nederlaag die zij geleden hebben, toen Mussolini het Hydra-monster in Italië den kop had afgeslagen. Maar al trekken zij zich de haren uit het hoofd, al dreigen en schelden zij nog zooveel, het blaffen van een hond aan den ketting deert ons niet; 't is alleen een waarschuwing, om ons tijdig te wapenen tegen de komende gevaren. Voor de verzoening tusschen beide grootmachten, had men geen tusschenkomst van derden noodig.

Een professor van de Universiteit van Londen voorziet dat de Engelsche Katholieken geweldig met hun geweten in conflict zullen komen, daar zij aan een vreemden Souverein moeten gehoorzamen, terwijl ze tegelijkertijd wettelijke onderdanen van den koning van Engeland moeten zijn. Maar deze beste man kent blijkbaar de geschiedenis van zijn land vóór het Schisma niet goed, want toen bezat de Paus een nog veel grootere wereldmacht en was toch tegelijkertijd Opperpriester van geheel Christus' Kerk.

Hij kan zich blijkbaar niet gemakkelijk in andere toestanden dan die door de inname van Rome in 1870 ontstaan zijn, indenken. Hij moet nog maar eens aan Bismarck denken, die eerst een geweldige vervolging tegen de katholieken deed ontbranden, omdat zij gehoorzaamheid verschuldigd waren aan een vreemden vorst, maar die later al zijn laster en politieke drogredenen te niet deed, toen hij aan Paus Leo XIII arbitrage vroeg in de quaestie over de Carolinen-eilandengroep! In het schrijven, dat Bismarck aan den Paus richtte, sprak de ijzeren kanselier den H. Vader aan met den titel van Majesteit! Senator Tommaso Tittoni zegt in verband hiermede in zijn jongste artikel: „Het boosaardig geklets van eenige buitenlandsche bladen, dat de H Stoel in de toekomst misschien wel geheel van Italië afhankelijk zou kunnen worden, is 'n absolute dwaasheid. De Kerk is een universeele instelling en zij zal met de Italiaansche regeering evengoed bevriend zijn, als met de overige katholieke landen en zij zal haar volledige vrijheid weten te verdedigen, zooals zij dat ook in het verleden steeds gedaan heeft. Men kan er gerust op zijn, dat de Italiaansche regeering voldoende gewaarschuwd is voor deze lasterlijke aantijgingen om het wantrouwen der geheele Katholieke wereld gaande de maken. Zij zal zelfs allen schijn vermijden waardoor aan hare vijanden een voorwendsel gegeven zou kunnen worden om te beweren dat de onafhankelijke positie van den Paus bemoeilijkt en geschaad wordt door de onmiddelijke nabijheid van Italië."

De H. Vader heeft aan de Congregatie van het H. Concilie opdracht gegeven om de studie over het laatst te Rome gehouden Oekumenisch Concilie, dat in 1870 aan den vooravond van den Fransch-Duitschen oorlog onderbroken werd, weer opnieuw te hervatten. Reeds verschillende malen is er sprake van geweest dat Z. H. de Paus vurig verlangt om met het geweldige werk van het Concilie van 1869, dat door Paus Pius IX geopend werd en waarin de Pauselijke onfeilbaarheid tot geloofspunt verklaard werd, te voltooien.

Toen de Pauselijke Staten geroofd werden, was Z. H. niet meer in staat om de Vaders van het Concilie bijeen te roepen. Leo XIII noch Pius X zagen mogelijkheid om de beraadslagingen voort te zetten. Alleen Benedictus XV heeft menigmaal met zijn medewerkers gesproken over de verschillende onderwerpen, die in het Concilie behandeld werden en Hij hoopte, dat het weldra mogelijk zou zijn, om de besprekingen weer te hervatten. Reeds eenigen tijd geleden heeft Paus Pius XI, den vroegeren Latijnschen Aartsbisschop van Athene, Mgr. Dr. Petit, naar Rome ontboden, omdat deze prelaat de desbetreffende akten zoo goed kent; deze geleerde Bisschop heeft thans opdracht gekregen, om een volledig, nauwkeurig verslag op te stellen, van hetgeen op het Vaticaansche Concilie behandeld werd. Algemeen wordt aangenomen, dat het Vaticaansche Concilie, dat in 1870 werd geschorst, in 1930 weer zal worden voortgezet. Een van de vele moeilijkheden is o.a., dat men geen geschikte aula zal kunnen vinden, waar 3000 Patriarchen, Aartsbisschoppen, Bisschoppen en Prelaten zullen ondergebracht worden, om te kunnen vergaderen.

Z. H. de Paus ontvangt het Corps diplomatique.

In de troonzaal van het Vaticaan heeft de Paus Zaterdagmiddag 9 Maart om 12 uur het bij hem geaccrediteerde corps diplomatique ontvangen. Z. H. de Paus zat op den troon, met aan zijn rechterhand Monseigneur Gasparri den Kardinaal-staatssecretaris. Op de stoelen zaten de gezanten en de hoofden der missies, terwijl daarachter het verdere personeel van de gezantschappen en missies stond.

De toespraak van Z. H. den Paus.

De Paus verkaarde zeer verheugd te zijn het corps diplomatique onder deze omstandigheden te mogen ontvangen en zeide dat dit de plechtigste en gelukkigste audiëntie was, die hij ooit verleend had. Hij dankte de gezanten en de hoofden der missies er voor, dat zij de mededeelingen van den kardinaal-staatssecretaris omtrent de oplossing van het Romeinsche vraagstuk getrouw aan hun regeeringen hadden doorgezonden en er toe hadden bijgedragen de openbare meening in de gansche wereld gunstig voor deze oplossing te stemmen.

Vervolgens sprak de Paus over de waarborgen die van verschillende zijden voor het bestaan van den nieuw geschapen staat geëischt zijn. Er zijn twee soorten waarborgen, juridische en moreele. De juridische waarborgen stellen echter voorop, dat men te doen heeft met een vijand, tegen wien zij gericht zijn. Een dergelijke vijand is er echter niet. De Paus vertrouwt en bouwt op de eerlijkheid en bereidwilligheid van hen, die zelf de onderhandelingen met den Heiligen Stoel hebben aangeknoopt en het verdrag hebben gesloten.

Voorts veronderstellen juridische garanties ook een bescherming. Wie echter iemands bescherming is wordt licht zijn knecht. Daarom heeft de Heilige Stoel van deze juridische waarborgen afgezien en vertrouwt hij op de moreele waarborgen. Die moreele waarborgen kan men in de eerste plaats zien in de aanwezigheid van zoovele diplomatieke vertegenwoordigers bij den Heiligen Stoel en vervolgens in de wijze waarop zij het verdrag ontvangen hebben. De algemeene vreugde over de verzoening is een soort plebisciet geweest van de gansche wereld.

Wat de prachtige garantie van de volkstem betreft, zoo zeide de Paus, heeft deze kwam niet alleen uit Italië, maar van alle deelen der wereld. Er is hier geen enkele overdrijving. Wij ontvingen brieven en telegrammen niet alleen uit alle steden en vele dorpen van Italië, niet alleen uit alle steden en vele dorpen van alle landen van Europa, maar ook uit de beide Amerika's, uit Indië, China, Japan, Australië, Nieuw-Zeeland, Noord-, Midden- en Zuid-Afrika, Alaska.

Uit dit uitgebreide en ontzaglijke plebisciet kunnen wij niet nalaten eenige stemmen te noemen, die ons zoo diep getroffen hebben. Het is op de eerste plaats de stem van het kleine getal overlevenden in uwe verschillende landen van de dapperen, die gedurende jaren in den geest van katholiek geloof hun leven ter beschikking en ter verdediging van den H. Stoel stelden.

Gij zult zeggen tot die dapperen, dat de H. Vader voor al hun dooden die ook onze onvergetegelijke dooden zijn, heeft gebeden en Missen voor hun intenties heeft opgedragen.

Een andere ontroerende stem is die van degenen, vooral uit Italië, die aan ons hebben doen zeggen: Zie, wij gaan onze Paschen weer houden.

Deze godsdienstige vrede is het meest verheven, oneindig meer de aandacht waard dan de burgerlijke en politieke verzoening,

Wanneer wij denken aan den vrede van zooveel zielen, van zooveel gewetens, niet alleen in Italië, maar in heel de wereld, kunnen wij niet anders dan den plicht gevoelen, van ganscher harte den goeden God hiervoor te danken en alle menschen, die ons de hulp gegeven hebben van hun goeden wil en van hun medewerking voor dit groote werk van vrede.

Het antwoord van den Deken van het Corps.

Uit naam van de diplomatieke vertegenwoordigers bij den Heiligen Stoel

betuigde Magelhaes de Azeredo, de Braziliaansche gezant, als Deken van het corps diplomatique, in de eerste plaats zijn dank voor de inlichtingen voor de onderteekening van het verdrag door den kardinaal-staatssecretaris aan de diplomatieke vertegenwoordigers verstrekt. Vervolgens herinnerde hij aan het leven van de vier Pausen, die zoo zwaar geleden hebben onder de omstandigheden, gelijk die waren vóór de onderteekening van het verdrag van het Lateraan.

Wanneer men zich de thans gelukkig afgesloten geschiedkundige periode in het geheugen terugroept, herinneren wij ons met vrome ontroering de eerbiedwaardige Pausen, die daarbij zooveel te lijden hadden. Pius IX, die als een echo van zijn indrukwekkend gebed „Zegen, o groote God, Italië" den geestdriftigen bijval, de stormachtige instemming van zijn vaderland en de wereld vernam, welke hem als een verlosser van zijn volk begroette. ... en die eenige maanden daarna verloochend, gehoond, verraden, vervolgd, de donkere paden der verbanning moest betreden en die nog slechts naar Rome terugkeerde om het Vaticaan in een sterke rots tegen de stormloopen der revolutie en der ketterij te veranderen, hij die zich daar als eerste insloot als in een geestelijke gevangenis.

Leo XIII, die van den top dezer geheiligde acropolis den glans zijner uitgebreide religieuze, sociale en geestelijke actie verspreidde, terwijl hij met zijn adelaarsblik de vele door den nieuwen wereldtoestand geschapen problemen doorschouwde; die de betrekkingen der katholieke philosophie tot de steeds voortschrijdende resultaten der wetenschap, van het kapitaal tot den arbeid, van de Kerk tot de confessieloze of leekenstaten, van de openbare meening en de met gezag in de de staten bekleede partijen behandelde.

Leo XIII, die het aanzien van het Pausdom tot wonderbare hoogte verhief, maar ter vergelding daarvoor ook den bitteren laster moest verduren, een vijand van zijn vaderland genoemd te worden, hetwelk hij integendeel tot zijn laatsten ademtocht innig liefhad, wijl hij had begrepen, dat een eerste phase van een onbuigzamen tegenstand noodzakelijk was om de moreele onafhankelijkheid van den H. Stoel onder de nieuwe levensvoorwaarden duidelijk te manifesteeren.

Pius X, die van zijn verheffing op den Stoel van den H. Petrus af met zorgen vervuld was en die tijdens den duur van zijn smartenvol pontificaat door het innerlijk drama van het moderisme bedroefd werd, tot het sombere uur, dat hij ging sterven, het hart verscheurd van angst bij den aanblik van de wereld-tragedie van den oorlog, had desondanks den tijd en de zorgvolle taak om de deelneming der Italiaansche katholieken aan de politieke ontwikkeling van hun land te autoriseeren, doordat hij meer dan eenmaal de scherpte van het „non expedit" verzachtte.

Benedictus XV, die op den pauselijken troon de gansche en verschrikkelijkste crisis van ons tijdsgewricht een der vreeselijkste van alle tijden, doorleefde, wakend, weenend, God en de menschen smeekend, met de eene hand den olijftak des vredes biedend, met de andere verleenend de diensten der verhevenste naastenliefde, welke op geen onderscheid van nationaliteit, van ras en van geloof lette en die, nauwelijks, nadat de storm bedaard was, met bezorgdheid aan z'n Italiaansche zonen dacht, schafte definitief het „non expedit" voor hen af, begunstigde hun vrije en openlijke intrede in de arena der verkiezingen en van het parlementarisme, trok het pauselijk verbod tegen bezoeken van katholieke staatshoofden aan Rome in, doch legde al te vroeg voorgoed het hoofd neer, de hoop uitsprekend, dat zijn opvolger het werk der toenadering tot Italië, dat hij begonnen was, zou voortzetten.

Deze vier edele Pausen hebben zich allen met de oplossing van de Romeinsche kwestie bezig gehouden, welke zeer zeker lang op zich liet wachten, zeer lang, maar niet eeuwig. Misschien hebben de beide laatste Pausen een schemerglans daarvan nog waargenomen, als een morgenrood, dat weifelend uit de wolken te voorschijn komt.

Uwe Heiligheid was het geluk beschoren, die oplossing door te voeren, een rechtvaardig loon voor de door uwe voorgangers zoo edelmoedig gedragen beproevingen en ook voor de ijverige bemoeiingen van dengene, die sinds het oogenblik van zijn verkiezing „het uur Gods" gewenscht en afgesmeekt heeft, wiens eerste zegen urbi et orbi misschien reeds in zijn geest een aankondiging en een onderpand was.

De gezant wees er verder op dat de gedachte van de souvereiniteit des Pausen ook in den tijd van de vrijwillige gevangenschap in het Vaticaan ondanks alle twistgeschrijf van juristen en amateur-politici toch nooit werkelijk bestreden kon worden. Het blijvend aanwezig zijn van diplomatieke vertegenwoordigers die bij den Heiligen Stoel geaccrediteerd zijn, legt daarvan voldoende getuigenis af. De gezant herinnerde er o. a. ook aan, dat Bismarck in een beroemd document zich tot den grooten Paus Leo XIII gewend had met de aanspraak: „Sire", waarmede hij zijn opvatting van de positie van den Paus voldoende had blootgelegd. Met oprechte blijdschap voor den Heiligen Stoel en voor Italie, zoo besloot de gezant zijn toespraak, begroeten wij daarom het werk dat thans verwezenlijkt is volgens den eenstemmigen wil van Uwe Heiligheid, Zijne Majesteit Koning Victor Emanuel en den vooraanstaanden minister-president Benito Mussolini.

Met de uitdrukking van onze eerbiege hulde hernieuwen wij de gelukwenschen van onze regeeringen en wenschen met u van ganscher harte, dat de nu beginnende nieuwe aera slechts vruchtbare dagen voor de Kerk en dagen des vredes voor alle volken moge brengen.

Deze toespraak van den Braziliaanschen gezant vormde de eerste gelegenheid sinds 1870 waarin de naam van den Italiaanschen Koning bij een Pauselijke functie officieel werd genoemd.

Eere-doctoraat.

van Sir HENRI DETERDING en C. F. STORK.

13 Maart had de plechtige uitreiking plaats van de diploma's van doctor honoris causa aan de Technische Hoogeschool te Delft aan de heeren Sir Henri Deterding en C. F. Stork.

Prof. Dr. J. G. C. Volmer hield een rede bij de uitreiking van het diploma aan Sir Henri Wilhelm August Deterding.

De Senaat der Technische Hoogeschool heeft, aldus spreker, in zijn vergadering van den 3en December 1928, op voorstel van de afdeeling der Algemeene Wetenschappen, besloten den graad van doctor in de technische wetenschappen, honoris causa, te verleenen aan Sir Henri Wilhelm August Deterding.

Mij gewerd de taak, om naar goed gebruik de gronden van dit besluit in openbare vergadering uiteen te zetten. De wetgever toch heeft gewild, dat het eere-doctoraat zou zijn en blijven een even zeldzame als hooge onderscheiding, alleen toekomend aan mannen van zeer uitstekende verdiensten.

Het ligt voor de hand, dat al is de Senaat in zijn recht niet beperkt, zijn aandacht vooral wordt getrokken door verdiensten ten opzichte van de ontwikkeling der techniek of van de technische wetenschappen.

Prof. Volmer stelde daarna de bijzondere verdiensten in het licht van den nieuwen eere-doctor als ondernemer, hoe hij als zoodanig invloed uitoefende op de ontwikkeling van het technisch weten en kunnen in het bijzonder in ons land.

Bezat de Koninklijke voor de verwerking der gewone productie in 1903 nog slechts 3 fabrieken, in 1928 was dit getal 63, nl, 32 petroleumfabrieken, 11 smeeroliefabrieken, 5 parafinfabrieken, 3 edelcanufabrieken, 3 kaarsenfabrieken, 7 asphaltfabrieken en 3 consistentvetfabrieken, verspreid over de geheele wereld.

Naast de kapitaalvorming in ons land, staan andere, wellicht nog grooter materieele belangen die ons land had en nog heeft bij het feit, dat de leiding van deze grootsche organisatie in Nederlandsche handen is gebleven.

Scheepswerven, machinefabrieken en constructiewerkplaatsen krijgen nu belangrijke opdrachten, die anders in het buitenland zouden zijn geplaatst. Curaçao leeft weer, Willemstad is wat de tonnenmaat betreft, de tweede Nederlandsche haven.

Deterding heeft burgerzin en voelt nationaal, en aan dat sentiment danken wij het behoud voor ons land van een paar intieme kunstwerken van een Vermeer en van een Ter Borch, meesterwerken, die alleen tot hun volle recht komen in de sfeer, waarin ze zijn ontstaan.

En zoo gaan wij trotsch op den man, die van zichzelf getuigde, nadat de Engelsche regeering hem benoemde tot Knight Commander of the British Empire, waaraan de persoonlijke titel van Sir is verbonden: ik ben Nederlander, ik gevoel mij Nederlander en zal dit altijd blijven; en die, als de tijd heeft doen verkwijnen en verdwijnen wat middelmatig en onbeteekenend was, zal tellen onder hen, die hun stempel gezet hebben op onzen tijd. Wegens het door mij aangevoerde, in het kort wegens uwe zeldzame verdiensten als stichter en leider van een der machtigste industrieele concerns en als bevorderaar van de ontwikkeling der tecniek, namens den Senaat der Technische Hoogeschool, ingevolge zijn besluit van 3 December 1928, krachtens de bevoegdheid, door de Wet toegekend, verklaar ik U, Sir Henri Wilhelm August Deterding, te zijn doctor in de technische wetenschap, met alle rechten, die door de Wet of gewoonte aan dit doctoraat zijn verbonden, honoris causa.

De promotie van den heer C. F. Stork geschiedde door den rector-magnificus Prof, T. K. L. Sluijterman.

In zijn bijeenkomst van 3 December 1928 heeft de Senaat der Technische Hoogeschool, aldus spr. op voordracht van de afd. der werktuig- en scheepsbouwkunde, besloten, het doctoraat in de technische wetenschap, honoris causa, te verleenen aan den werktuigkundigen ingenieur Coenraad Frederik Stork en aan mij opgedragen de redenen, welke hem daartoe leidden, uiteen te zetten. Spr. stelde van het werk van C. F Stork datgene in het licht, waardit zijn beteekenis op technisch wetenschappelijk gebied blijkt en aangezien men den technicus niet van den mensch kan scheiden zonder aan het geheel te kort te doen, werden de technische beschouwingen aangevuld met op ander gebied en persoonsbeschrijving vallende uitweidingen.

Aan de rede ontleenen we 't volgende:

Welk maatschappelijk belang Stork met zijn moderne inrichtingen, zijn juiste keuze van wetenschappelijk technische uitrusting der fabriek enz, behartigt, kunnen enkele cijfers toelichten.

In het laatste jaar werd uitbetaald aan loonen, salarissen, stukgeld en winstaandeel een bedrag van f 4.900 000. Het personeel der fabriek, met uitzondering der directie, betaalde f 200.000 in de gemeentelijke inkomstenbelasting van Hengelo op een totale heffing der gemeente van f 690. 000. Voor wettelijk opgelegde sociale lasten werd betaald f 155.000.

Uit het voorafgaande zal u duidelijk zijn geworden, dat we in den heer Stork ontmoeten een man van groote gaven van verstand en onbegrensde werkkracht, wiens leven gestaan heeft en nog steeds staat in dienst van zijn mede-menschen die hij met practischen vooruitziende blik in engere omgeving een hoogere mate van levensgeluk en levensvreugde heeft weten te verschaffen, en die hij in ruimere kringen de wegen wijst langs welke evolutie moet plaats hebben.

Onder degenen, die hem daarvoor danken en bewonderen, behoort ook de Technische Hoogeschool. Daar waar Stork volkomen naar eigen inzicht het technisch onderwijs voor het aan de fabriek werkend personeel kon inrichten, heeft hij te Hengelo een school doen verrijzen, die haar tweede in ons land niet vindt. Op het gebied van technisch onderwijs bezit Stork scherp omlijnde voorstellingen, waarvan de T. H. meermalen in de gelegenheid was kennis te nemen en haar voordeel er mede te doen. Hoe veel jonge ingenieurs hebben op zijn fabriek niet de eerste stappen in de praktijk gezet hoevelen zijn daar niet opgegroeid tot eerste rangs krachten op hun gebied. Gaf die wetenschappelijk hoogstaande fabriek niet aan de T. H. met woeker terug, wat deze haar aan jonge ingenieurs leverde, door ze na eenigen tijd weer als professor te onzen dienste te stellen?

Moge het Stork gegeven zijn den arbeid, welke hij geburende 40 jaar op bewonderingswaardig krachtige wijze heeft volvoerd, steunende op zijn helder verstand en zijn wetenschappelijke denkrichting, gedragen door zijn hooge opvatting van de sociale taak van den werkgever, nog langen tijd als een voorbeeld voor anderen en als zegen voor onze industrie voort te zetten. Die hoop uitsprekende wensch ik uiting te geven aan onze groote vreugde dat wij hem na een landurige ongesteldheid hier in ons midden aanwezig mogen zien en aan het vertrouwen, dat zijn verblijf in het Zuiden hem zijn oude veerkracht en werklust zal hebben hergeven.

Het is op grond van al wat de techniek aan U te danken heeft, maar in het bijzonder wegens Uw zeer uitstekende verdiensten als technisch leider van groote industrieele ondernemingen en bevorderaar van den werktuigbouw in ons land, dat ik thans namens den Senaat der Technische Hoogeschool, krachtens zijn bevoegdheid door de wet toegekend en ingevolge zijn besluit van 3 December 1928 U Coenraad Frederik Stork verklaar te zijn Doctor in de Technische Wetenschappen met alle rechten. die door de Wet of gewoonte aan dit doctoraat zijn verbonden, honoris causa.

SERENADE AAN SIR HENRY.

Een uitstekend geslaagde attentie.

Ter gelegenheid van zijn promotie tot doctor honoris causa aan de Delftsche Hoogeschool, heeft sir Henry W. A. Deterding in Huize Voorhout aan verschillende personen een diner aangeboden.

Tot de aanzittenden behoorden o.a. mgr. Nolens, de rector-magnificus der Technische Hoogeschool prof. Sluyterman, de promotor van Sir Henry, prof. J. G. Ch. Volmer, verschillende hoogleeraren, de Senaat van het Studentencorps,, de directeuren der Koninklijke en verschillende vrienden van Dh. Deterding.

Een aardige verrassing wachtte den nieuwen doctor nog tijdens het diner.

Het gezamenlijke personeel der Bataafsche had het plan opgevat den directeur-generaal een serenade te brengen.

Om half negen verzamelden allen zich bij het gebouw der Maatschappij aan de Carel van Bylandtlaan. Voorop ging de Koninkl. Militaire Kapel, daarna kwamen eenige politie-ruiters, dan tien personen te paard, vormende een eerewacht, die de vlag van de Koninklijke met zich voerden en daarachter meer dan 1000 man personeel, ieder voorzien van een oranjelampion, terwijl het geheel geëscorteerd werd door een groot aantal fakkeldragers

Op het Voorhout was een gedeelte afgezet. Toen de eerste personen aankwamen, werd een Bengaalsch vuur ontstoken, dat de geheele omgeving in een fantastisch licht zette.

Sir Henry kwam naar buiten en meteen zette de muziek het Wilhelmus in.

Blijkbaar verrast keek Dh. Deterding over de menschenmassa, over de vele honderden lampions, waarmede hem een groet werd gebracht.

Luide hoera's gingen op, die verstomden, toen de muziek het lo vivat ter eere van den nieuwen doctor inzette.

Even later nam Dh. Deterding het woord.

„Ik ben diep getoucheerd" zoo sprak Dh. Deterding „voor deze hartelijke en onverwachte hulde en ik zeg u er oprecht dank voor. Bijzonder stel ik deze op prijs, omdat ik mij nog steeds voel als een van jullie, omdat ik altijd met jullie meeleef".

Daarna richtte hij nog enkele vriendelijke worden tot de muziek.

Verschillende der aanwezigen drukten hem bewogen de hand.

Luid klonk wederom het hoerageroep, dat overging in het lied:

Deterding is Deterding
Deterding is Shell.

een versje, waarin de betrokken persoon zelf veel pleizier had, evenals het even later aangeheven:

Daar komt de olie-boot,
Wat is de hemel rood!

Er heerschte een drukke, woelige stemming en het duurde lang eer de deftige rust weer op het Voorhout heerschte.

Toespraak Mgr. Nolens.

Nadat Dh. Deterding in de zaal, waar het diner plaats vond, was teruggekeerd, nam onmiddelijk Mgr. Nolens het woord. Mgr. Nolens schetste de groote beteekenis van de verhouding tusschen werkgever en werknemer, welke zoo juist op zoo buitengewone wijze is gedemonstreerd. Als Directeur Limburger was, zou hij hem toeroepen: „Jongen, pas op dat het je niet naar den kop stijgt". Spr. noemde hem een voorbeeld van een groot leider, zooals deze zoo juist geschetst wordt in het kortelings verschenen Engelsche werk "How to make a leadership". Spr. wilde zijn speech besluiten met hem nog iets hoogers toe te wenschen en dan zou zulks na deze promotie nog slechts „professor" zijn (hilariteit) of nog beter curator, maar dan van de Delftsche Hoogeschool. (Luide bijval). *De Resb.*

„Eigen Haard" schrijft onder den titel van *„Twee Nederlanders"*, Sir Henry W. A. Deterding en Sir Carel J. K. van Aalst — want ook deze is knight of the British Empire, behalve doctor honoris causa der Berlijnsche universiteit — nog het volgende over eerstgenoemde: Enkele maanden na elkaar zijn ze voor de Ned. Handel Mij. uitgekomen in 1889. Deterding verliet haar in '96 om op Kesslers roepstem bij de Koninklijke over te gaan, waar hij spoedig directeur en na Kesslers dood directeur-generaal van werd. Van Aalst bleef haar trouw, werd in 1895 agent in Soerabaja, in 1897 te Singapore, in 1902 directeur en in 1913 president-directeur.

Deterding, die de Koninklijke heeft groot gemaakt en heur haar positie heeft verschaft, die in 1903 de Asiatic heeft opgericht als verkoopmaatschappij van een heele combinatie — hij is er directeur van — die de stichting is van de Bataafsche en van Anglo Saxon is, zegt het blad, is gebleven die hij steeds was: Aan den eenen kant: wereldmensch, die alle Europeesche grootmachten vereenigt en tegenover Amerika „de rest van de wereld" vertegenwoordigt, een man wiens kennis en doorzicht hem tot daden drijven, die telkens weer de vorige overtreffen — en anderzijds: Nederlander in den besten zin des woords. Hoe heeft hij zich altijd beijverd, Nederland in de eerste plaats te doen profiteeren van zijn werken en streven. Daarvan kunnen de scheepswerven getuigen, die de vloot der „Koninklijke" op stapel zetten, de industrieën, die voor millioenen en millioenen aan de „Koninklijke" leverden de Nederlandsche Staat, die aan belasting een bedrag toucheert, dat eenige jaren geleden gelijk stond met de geheele Ouderdomsrente, die in dit land werd uitgekeerd. Deterding heeft Nederland aan zich verplicht op andere wijze dan die men in getallen pleegt weer te geven: Het zal steeds de eer van de „Koninklijke" blijven, dat waar ter wereld zij zich vertoont, zij met de grootste onderscheiding wordt behandeld.

Men ervoer door de jaren, dat men royaal en loyaal behandeld werd, omdat iedere verbintenis, die de „Koninklijke" aanging, eerlijk werd nagekomen..... het is de oude, beproefde Nederlandsche koopmansgeest, die uit Deterding's werken tot uiting kwam en de tijden mogen veranderen en de inzichten mogen wijzigen, geen moderne opvattingen zullen ooit het succes kunnen verminderen, dat weggelegd blijft voor hen, wier doorzicht handelskennis en goede trouw het respect der wereld afdwingen. Dat respect was het deel van den heer Deterding en het kwam Nederland ten goede.

INGEZONDEN.

Traktementsherziening.

Langzaam gaat zeker.... maar beroerd (heeft men er later bijgevoegd) en: Haast U langzaam, zijn de karakteristieke Nederlandsche spreekwoorden.

In letterlijken zin van het woord, zouden wij ten opzichte van de thans in herziening zijnde traktementsherziening voor de Gouvernementsambtenaren, den nadruk op het haasten gelegd willen zien.

Door de geheimzinnigheid, waarmede die herziening gepaard gaat, zijn wij verstoken ons oordeel, althans nu, daarover te vellen, maar wel weten wij dat de vergaderingen van de Commissie, daartoe benoemd den laatsten tijd nogal eens verdaagd worden. Voor eene beschuldiging van de Commissie zullen wij echter ons wel wachten; zij zal wel telkens haar reden hebben voor dat uitstel. Maar wij, en wij gelooven alle geïnteresseerden met ons, vreezen niettemin het negatieve van uitstel, immers alle uitstel werkt verwoestend.

Reeds rijzen er vele pessimistische stemmingen in verband met den slakkengang, die bovenbedoelde Commissie gaat. Opvallend heeten wij het, dat dergelijke Comissies blijkbaar bijna altijd dat pad willen kiezen.

Men zal ons wellicht niet beschuldigen van klakkeloos neerpennen, wanneer wij hier in herinnering brengen, dat ten tijde van Gouverneur Helfrich, toen dergelijke Commissie, bestaande hoofdzakelijk uit ambtenaren, belast werd met de samenstelling van eene regeling voor traktementsherziening, de Landvoogd aan evengenoemde Commissie de bovenste verdieping van zijn bureau aanwees om de noodige vergaderingen daarin in den loop van den dag te beleggen. Zonder dat ingrijpen van Bestuurszijde zou de afdoening nog langer geduurd hebben.

Wij geven volkomen toe, dat hier het "zich langzaam haasten" in den figuurlijken zin zeer op zijn plaats is, te meer, waar het hier gaat de verschillende geuite grieven, ontstaan bij de laatste traktementsherziening, uit den weg te ruimen (waarop wij terloops zeer bescheiden de aandacht van de desbetreffende Commissie willen vestigen), maar toch gelooven wij stellig, zonder nochtans eenige insinuatie van onzen kant, dat indien de taak meer con amore werd opgevat, reeds in dien geest iets tot stand zou zijn gebracht. Wij zijn reeds de zesde maand sinds de benoeming van de meergenoemde Commissie ingetreden en de sluier wordt nog steeds maar niet opgelicht.

Een onuitsprekelijk geduld zou men moeten oefenen om af te wachten, wat nog te wachten, staat.

Wordt de onderwerp-regeling Zijne Excellentie den Gouverneur aangeboden, dan moet de Raad er zich over uitspreken, waarna nog het oordeel van den Minister gevraagd moet worden. Intusschen de bedoeling (ten minste de misdeelden in de laatste herziening vermeenen hierop aanspraak te mogen maken) om de nieuwe regeling terug te laten werken, zal, met het oog op het dan uit te keeren bedrag, sterk verzwakken, hetgeen andermaal misnoegen zal opwekken.

Buiten den kring der subalterne ambtenaren wordt misschien de heerschende ontevredenheid niet bespeurd omdat door zijn onmondigheid, de Curaçaosche ambtenaar, de subalterne althans, schuw is om uit eigen beweging openlijk voor zijne belangen op te komen. Daarom doet zich hier de behoefte aan een ambtenaarsbond, die de belangen van zijne leden zeer goed zou kunnen behartigen, ten sterkste gevoelen. Een dergelijke Bond bestaand weliswaar eenigen tijd geleden, maar

Die mode, die mode toch!

Over „moderne mode" is al heel wat geschreven en gewreven in alle talen, in alle tonen, door hoog en laag, in woord en beeld.

En toch zijn we nog niet waar we wezen moeten.

Kom me nu s.v.pl. niet met 'n: *het-geeft-toch-niets* aandragen; want de feiten zeggen dat het wél iets geeft en veel zelfs.

Volhouden is hier de boodschap.

Volhouden als de druppel, die niet met geweld, maar door aanhoudend vallen de steen uitholt.

Ende desespereert niet is ook ons devies. De koene Coen kwam ten leste toch waar hij wezen wilde.

„Anfangen, blosz anfangen", zegt de Duitscher.

Daar houden wij ons aan, ondanks alle bedenkselen.

Attentie dus, dames, het geldt hier vooral Uwe zaak.

Wanneer zullen de vrouwen 'ns gaan begrijpen dat haar schoonste sieraad is.... vrouw te zijn?

Blomme die doet niets dan blomme zijn, dichtte Gezelle verrukt over de schoonheid van een bloem.

Met 'n kleine variant krijgt men:

Vrouwe die doet niets dan vrouwe zijn, en dat is het geval wanneer zedigheid, bescheidenheid en eenvoud de vrouw sieren en aantrekkelijk maken als een geurige bloem.

Wanneer zal die gouden tijd aanbreken?

Dat *alle* vrouwen het begrijpen: die tijd komt nooit.

Minderwaardigen zijn er geweest en zullen er altijd wel blijven, die de schande zijn van haar geslacht.

Maar voor dezulke schrijft men niet.

Doch dat er vrouwen zijn, goed opgevoed, verstandelijk ontwikkeld, godsdienstig [illegible], vele goede eigenschappen, vrouwen aan wie [illegible] niets ontbreekt dan alleen *dat* eene, dat ze niet begrijpen, althans schijnen niet te begrijpen, dat de moderne kleeding niet passend is aan de bescheidenheid en zedigheid van de vrouw, *dàt* is iets abnormaals, iets ziekelijks onder velen, ook van de beteren van het schoone geslacht.

Ik maak me sterk dat na het veelvuldig vermaan, velen in haar hart de moderne kleeding verwenschen, en met haar gezond verstand dat modern gedoe veroordeelen, — en die toch — toch — praktisch meedoen met de groote hoop.

Hoe dat te verklaren?

O die mode, die mode!

De grootste machten op dit ondermaansche zijn deze twee; de *dollar* en de *mode.*

Dat de *dollar* zoo'n macht is, bevat niets mysterieus. 't Is nog al logisch dat het geld veel te zeggen heeft.

Maar de mode, die mode!

Wat is ze eigenlijk voor een wezen?

Is ze iets wetenschappelijks, iets religieus, iets willekeurigs, iets noodzakelijks, iets wijs of iets dwaas?

Die het *niet* met de mode eens zijn, spreken van dwaze mode, van grillige mode enz.; die de mode willen prijzen, spreken van de nieuwste mode, het allernieuwste model, maar dat is dan ook de hoogste, zegge de *hoogste* lof, die men aan de mode geeft; — ze is nieuw, en wil je ze nog méér prijzen dan heet het: *allernieuwst* — en daarmee is dan ook alles gezegd wat zegbaar is.

Een verstandig mensch vindt zoo'n lof nog al erg mager.

Maar wat is dan toch eigenlijk de mode? Wie kan een definitie geven van de tegenwoordige mode?

Vlug s.v.pl., want anders is de mode weer veranderd en komt je definitie te te laat. Hier is haast bij, de mode is nog veranderlijker dan de maan, de mode heeft iets van de geldkoers; 's morgens zooveel en 's avonds weer anders.

De zaak nuchter beschouwd komt het hierop neer:

Mode is een uitdenksel geboren in het brein van een of anderen Chef van 'n wereld-modemagazijn. *Hij* doktert het model uit, naar gegeven dessein en coupe wordt het costuum vervaardigd, de mode-journaals doen het hunne om het zaakje aan te prijzen, het nieuwe costuum wordt gretig gekocht en.... dat is de mode voor het seizoen 1929.

Van Europa verzonden, — laten we zeggen Parijs — gaat het artikel over zee en de dames in de verschillende landen voelen zich overgelukkig met zoo 'n gracieuse kleeding, zoo chic, zoo elegant, zoo véritable parrisienne.

Die de mode uitdacht, weet wel wat de meeste aftrek vindt, weet te speculeeren op de vrouwelijke ijdelheid en behaagzucht. Op de rest zal minder gelet worden, zelfs niet op wetten van zedigheid en betamelijkheid.

Kleeding die op de eerste plaats dient om te BEkleeden wat bekleed moet worden, beantwoordt zóó slecht aan haar doel dikwijls, dat menig weldenkend mensch zich niet zonder reden grootelijks ergert.

Maar is het dan geen dwaasheid zich zóó door de mode te laten tiranniseeren, dat men tegen beter weten in zich minder passend kleedt!

Maar, die, en die en die dan?

Mevrouw, neem me niet kwalijk, dat ik het heelemaal niet met U eens ben. Wat verkeerd is, blijft verkeerd, ook al doen nog zooveIen hetzelfde.

Als het zich beroepen op anderen onze eigen verkeerde daden excuseert, dan bestaat er bijna geen kwaad meer op de wereld.

De dief, en moordenaar en echtbreker, zij allen kunnen zich beroepen op die en die en die, — maar zijn ze daarom minder schuldig? Worden ze daarom soms vrijgesproken voor het gerecht? U weet wel beter, mevrouw, en ik ook.

Laat ik U een goeden raad geven en kijk den anderen kant uit.

Goddank, daar zijn nog vele, waarlijk degelijke, vrouwen, die wel met de mode meegaan, maar niet verder dan bestamelijk is.

Kleed U zooals zij, en gij zult er op vooruitgaan, ook op 't punt van de mode. Want heeft U wel gemerkt dat er thans een richting is om wat zoo uiterst kort is met eenige centimeters te verlengen?

U is gekleed volgens de nieuwste mode, maar strikt genomen is uwe nieuwste mode eigentlijk al verouderd!

Maar daar is geen bijhouden aan op z'n manier!

Juist Mevrouw, dat heeft U begrepen, houdt U aan wat fatsoenlijk is en passend, kleed U volgens *die* principen en gij hebt een houvast die èn uw persoon èn uw portemonaie te goede komen.

Als de mode een tyran is, dan zijn de mode-aanbidders slaven.

Ja slaven, 't is niet te veel gezegd.

De zonnestralen hebben vrij spel ze te branden, en van de kou hebben zij 't meeste te lijden, en dat de moderne kleeding oorzaak is van reumatische aandoeningen, gevaarlijk is voor menschen met aanleg voor T. B. C. en nog andere ziekten, hoe menig dokter heeft daar reeds voor gewaarschuwd, ook in de Pers!

Arme mode — slachtoffers!

Maar het ergste is nog de moreele kant.

Het moet toch duidelijk zijn voor iedereen, dat Paus, noch bisschoppen zich zouden inlaten met de moderne mode, als daar geen moreel gevaar aan vast zat.

En dát doet het.

Het doel van al hun vermaan, *des Pudels Kern,* zou de Duitscher zeggen, is de menschen er op te wijzen dat het niet aangaat zich zóó te kleeden dat het lagere in ons geprikkeld wordt en aangezet tot wat verkeerd is.

De wereld is toch al vol van ergernissen, en zouden we elkander den strijd tegen de zonde noodeloos *nóg* zwaarder maken!

Of men dat nu bedoelt of niet, doet heel weinig ter zake. Iemand die niet betamelijk genoeg gekleed is, bedoeld of niet bedoeld, zoo iemand kan aanleiding zijn van moreelen strijd, die natuurlijk *ook* kan voeren tot moreelen val.

Inwendige zonden bestaan er ook nog, al zijn uitwendige dikwijls erger.

Een mode, die tot kwaad aanleiding geeft *moet* bestreden worden en mag dus de goedkeuring van een rechtgeaarde vrouw niet wegdragen.

Noch voor haar zelf, noch voor hare kinderen.

De wijze Juvenalis zeide van het kind: *Maxima debetur puero reverentia.* Men is aan het kind de grootste eerbied schuldig.

Welnu, moeders, eerbiedig Uwe kinderen en wees geen oorzaak dat ze reeds in haar prille jeugd door onbetamelijke kleeding het gevoel der reinheid verliezen dat later haar groote kracht is in den levensstrijd.

Zet verder alle bedenksels en uitvluchten maar een heel eind van U weg, het zal U niet berouwen op punt van kleeding de raad en het vermaan van wijzeren dan gij te hebben opgevolgd.

Had ik toen ter tijd maar beter geluisterd, klaagt menigeen als het te laat is.

Zorg er voor, dat het U niet evenzoo ga. Een wijs mensch ziet verder dan vandaag. A. K.

Bijblad van de Amigoe di Curaçao

Radio-Nieuws

Persbureau Industria Eindhoven

WAT JULES VERNE NIET ZAG.

Men pleegt te zeggen, dat de fantasie vleugels heeft en inderdaad verlaat zij veelal onze reëele, aardsche sfeer en stijgt uit boven de werkelijkheid.

Dichters en schrijvers vermogen voor het bonte spel hunner verbeeldingen een sprookjes-wereld te scheppen, waarin het maanlicht de kruinen der boomen verzilvert en fonteinen klateren in marmeren bekkens.

Shakespeare weefde om zijn blijspelen een zonnigen, een gouden glans; het zijn schier alle sprookjes, waarin lachende vrouwen, geestige cavaliers, minzieke mannen, wijsgeerige narren, potsierlijke deftigheden, geniale domkoppen, elfen en luchtgeesten als in een dartelen dans dooreendwarrelen.

Ook de eigenlijke „geesteskinderen" der auteurs, hun mensch-uitbeeldingen zijn meestal sterker of zwakker, blijder of droever, wijzer of dommer, dan de menschen, die we in het dagelijksch leven ontmoeten.

De onsterfelijke figuur van een Don Quichotte, grandioos geteekend, gaat boven de realiteit uit. Toch zullen er altijd wel menschen zijn, die in den ridder trekken van eigen karakter zullen herkennen en juist zij, die in dit opzicht blind zijn, zullen wellicht door anderen voor geestelijke nazaten van den Don worden uitgemaakt.

Er zijn ook schrijvers, die we tot technische fantasten kunnen rekenen. Het meest bekende voorbeeld is wel Jules Verne. Wie heeft in zijn jongensjaren diens boeken niet „verslonden !" Verne zag voor zijn geestesoog beelden,constructies, waarvan zijn tijdgenooten niet droomden.

Maar hier doet zich nu het merkwaardige feit voor, dat de werkelijkheid de fantasie heeft achterhaald. Verne was zijn tijd eenige tientallen jaren vooruit. Maar het bestuurbare luchtschip, de onderzeeër door hem beschreven, zijn thans inderdaad gebouwd.

Er zijn slechts weinig belangrijke [illegible] welke in den grond der zaak niet door Verne zijn voorspeld.

Maar een der grootste triomfen van den menschelijken geest is zelfs in het brein van dezen stouten fantast niet opgekomen.

We bedoelen de radio, deze wonderbaarlijke vinding, welke een ieder den toegang ontsluit tot de geestelijke cultuurschatten der beschaafde wereld.

Wetenschap en techniek hebben hier de fantasie voorbijgestreefd. Het sprookje is werkelijkheid geworden, de werkelijkheid is als een sprookje.

Want klinkt het niet als sprookje, dat muziek, gespeeld in Europa wordt gehoord op een afgelegen plantage, te midden der tropische oerwouden? En dat het woord, gesproken voor de microfoon van de PCJ zender te Hilversum over de geheele wereld wordt vernomen? Het moderne radio-toestel, zooals dit thans door de groote fabrieken, als Philips, wordt vervaardigd, is eenvoudig, bedrijfszeker en zeer gemakkelijk te bedienen Het is als een volmaakt instrument, aangeraakt door den tooverstraf van het genie!

moest kort na zijne oprichting, uit pure flauwheid der leden, ontbonden worden. Wat voor goeds zou zoo'n vereeniging niet kunnen tot stand brengen?

Het Bestuur zelf herhaalt telkens in de Memorie van toelichting op de Curaçaosche Begrooting 1930 van gestadige stijging van arbeidsloonen. Natuurlijk is dat weer de logische consequentie van de steeds stijgende levenstandaard.

Maar daarin zullen wij ons niet verdiepen, daar het een aangelegenheid is, die veel stof oplevert voor een anderen keer. Wij zouden thans bij ons standpunt willen blijven, daar het de volle aandacht verdient.

Wij twijfelen niet of onze stem door de machtige pers, zal weerklank vinden tot het gehoor van Zijne Excellentie, onzen nieuwen Landvoogd, die, en hiervan zijn wij overtuigd, op geen betere manier de achting en erkentelijkheid der onder hem dienende ambtenaren zal kunnen winnen, dan door een spoedige en bevredigende oplossing van hetgeen hun vitaal belang is. De machtigste steun daartoe zal Z. Excellentie zeer zeker aantreffen, in de belangrijke adviezen van den Edelachtbaren Heer Marinus van Dijk, Procureur-Generaal, die gedurende zijn kort, interregnum blijk heeft gegeven de nooden van de Curaçaosche ambtenaren door en door te kennen.

Ik dank U, mijnheer Redacteur, voor de verleende plaatsruimte.

Alpen.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Een koninklijk geschenk.

Een edelmoedige gever, die onbekend wenscht te blijven, heeft aan de St. Annakerk een prachtige monstrans geschonken. Deze monstrans, van verguld zilver, is gebouwd in gothischen stijl. De luna, die het Allerheiligste draagt, is omgeven door een krans van diamanten, waaronder een vlinder, met diamanten bezet, die het beeld is van de ziel die verlangt en opstreeft naar God.

Nadat Pastoor KOENEN de geloovigen verzocht had, om voor den onbekenden gever te bidden werd Zondag l.l. voor 't eerst de benedictie van het Allerheiligste ermee gegeven.

Donderdagmiddag zijn Pastoor B. SCHIPPER en kapelaan B. HART, per „Pedalma" naar hun nieuwe standplaats, Kralendijk, Bonaire, vertrokken.

Maandag zullen Pastoor D. REISCH en P. PAANAKKER perzelfde gelegenheid vandaar naar Curaçao komen, de eerste als Pastoor van Pietermaai, de tweede om zich per eerstvolgende „Three Sisters" naar de Bovenwindsche eilanden te begeven, als Pastoor van Lorlent, St. Barths.

Vrijdag zijn per „Pellerin de Latouch" uit Holland gearriveerd de W. E. Paters C. GALLÉ, Th. EXLER en T. JANSEN. Welkom.

Goede reis.

Donderdag a. s. zullen per SS. „Stuyvesant" naar Holland vertrekken met verlof, de H. E. Pater M. v. D. ELSEN, Vicaris Provinciaal, en de Z. E. Pater L. VAN ROOY, Pastoor van San Mateo. Ook de Eerw. Zuster AGATHA, hoofd van het St. Rosa-hospitaal op St. Martin, zal perzelfde gelegenheid naar Nederland terugkeeren.

De Heer D. MOLENKAMP, Directeur van 's Lands radio- en telefoondienst, zal in opdracht van de regeering, voor enkele maanden naar Holland gaan, in gezelschap van zijne familie.

Aan allen wenschen wij van harte een goede reis en een prettige vacantie.

Katholiek Theater.

Het Theatercomité heeft de collecte die zij gehouden heeft afgesloten met de prachtige som van f. 10.000. De werkzaamheden zullen nu spoedig een aanvang nemen, opdat men nog dit jaar met den bouw van het Nieuwe Theater klaar kome.

Het Comité, verlangend Mgr. zooveel mogelijk te helpen, zit echter niet stil. Ze heeft nu iets nieuws uitgedacht, en wel *prikkaarten*; iets, voor zoover we weten, op Curaçao „noch nicht dagewesen."

Deze prikkaarten zijn kaarten, verdeeld in 25 vakjes leder. Als men in zoo'n vierkantje wil prikken, betaalt men 10 cent; dan ziet men aan de achterzijde van dat vierkantje de toekomst.

Men mag slechts éénmaal prikken in elk vierkantje. Wil men meermalen prikken, dan gebruikt men telkens een ander hokje.

Zoodoende brengt elke kaart 1 dollar op. Er zijn 5000 kaarten gedrukt, hetgeen dus, als allen volgeprikt zijn, een waarde vertegenwoordigt van f. 12.500. Ook deze opbrengst is voor het Katholiek Theater.

De 2 personen die de meeste geprikte kaarten inleveren krijgen een geschenk van het Theater-Comité. De prikkaarten zijn gratis te verkrijgen in de *Botica del Pueblo* van den Heer J. DE JONGH, president van het Theater-Comité. Als iedereen een prik geeft, — wat is 10 cent voor zulk een mooi doel? — dan zijn in een ommezien de kaarten volgeprikt, en het Comité kan full speed met de werkzaamheden doorgaan. Helpt dus allen mee! De toekomst is aan U.

Prinses Juliana.

Volgens een kabelbericht van 4 April l.l. is Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana verloofd met Prins Leopold van Saksen-Coburg.

Volgens de Almanach de Gotha, is dit waarschijnlijk Prins Johann Leopold, kroonprins van Saksen-Coburg en Gotha, zoon van Hertog Leopold en Victoria Adelaide, prinses van Sleeswijk-Holstein-Glucksburg, en geboren op 2 Augustus 1906.

Kantoor Openbare Werken.

Met ingang van 1 April is het kantoor van Openbare Werken overgebracht naar Parera. Naar het vroeger kantoor van O. W. in het fort Amsterdam, zal de Burgerlijke Stand worden overgebracht.

Curiel's Bank.

Volgens een ontvangen circulaire en advertentie in dit blad, is door een vergadering van aandeelhouders de Heer JOSSY C. HENRIQUEZ benoemd mede-directeur dezer Bank.

Wij wenschen den heer JOSSY C. HENRIQUEZ van harte geluk met deze benoeming, en hopen dat hij door zijn financieele bekwaamheden veel tot den meerderen bloei dezer Bank moge bijdragen.

De „Curacao woodworking machin Co."

De Firma Galmeyer & Co. hebben op Semikok een timmermanswinkel opgericht van de meest moderne machinerieën voorzien. Nu er zooveel gebouwd wordt, en nog steeds niet genoeg kan gebouwd worden om in den bestaanden woningnood ook maar eenigsins te voorzien, is zulk een winkel zeker van het grootste belang voor de snelle levering van ramen, deuren etc en alles wat voor woningbouw en inrichting van huizen noodig is. Wij wenschen de nieuwe onderneming van harte succes.

Villa-park op Groot Piscadera.

Daar Negropont zoo goed als geheel volgebouwd is, en er nog steeds meer woonhuizen gevraagd worden voor het personeel van de C. P. I. M. is deze maatschappij, naar wij vernemen, voornemens een groot villa-park aan te leggen op de plantage Groot Piscadera. Plan bestaat er een 50 tal woonhuizen te bouwen voor de employé's der diverse kantoren.

Verdere lotgevallen van „Schuttevaer".

Volgens uit Portorico ontvangen berichten, heeft Schuttevaer zijn redding te danken gehad aan het in brand steken van een in petroleum gedrenkte jas, hetgeen door een officier van de „Marques de Comillas" 's avonds ten 10 uur 18 Maart werd opgemerkt. Twee dagen te voren hadden ze op tamelijk grooten afstand een stoomboot gezien. Doch hun seinen werden niet opgemerkt. Terwijl zij reeds aan hun redding wanhoopten, werden zij eindelijk opgemerkt door de „M. de Comillas" en gered. De drie geredden waren de 70 jarige Schuttevaer, en twee jonge zeelieden, Jacob Frans Meyer en Cornelis Autoon Laan, resp 24 en 28 jaar oud. Twee ervan waren katholiek.

Het bootje dat 7 meter lang, 1,90 M. breed is en 0.80 M. boven den waterspiegel ligt, werd door de „M. de Comillas" opgepikt op 27.11 graden N. breedte en 23 graden Westerlengte. De oude Schuttevaer was zoo zwak, dat hij aan boord gebracht in zwijm viel. Het eerste waar ze om vroegen was water, want ze stierven bijna van dorst. Gedurende 8 dagen hadden ze niets te drinken of te eten gehad. Om hun dorst te lesschen hadden ze hun vingers in zeewater gedoopt en daarmede hun lippen bevochtigd.

Doch in plaats van den dorst te lesschen, vermeerderde dit nog hun lijden. Op bevel van den scheepsdokter kregen ze eerst een beetje soep en een borrel, en moesten daarna gaan slapen. Na een weinig te zijn uitgerust en bijgekomen, konden ze met zwakke stem hun wedervaren verhalen. Zij wilden de boot prijsgeven, maar de kapitein van de „M. de Comillas" wilde daar niet van hooren, en met heel veel moeite werd de boot aan boord geheschen. Door de buitengewoon goede en hartelijke behandeling, die zij zoowel van den kapitein, officieren als bemanning en passagiers ondervonden, waren ze bij aankomst op Portorico weer zoo goed als hersteld.

Daar werden ze hartelijk ontvangen en onthaald door de Hollandsche Paters Dominikanen, waarover zij buitengewoon in de wolken waren. Daags na aankomst, dat is 27 Maart l.l. moesten ze met hun boot een demonstratie geven voor een Filmmaatschappij, tevens ook hoe zij gered werden. Dit gebeurde bij den mond der haven van San Juan, waar altijd nog veel zee staat.

28 Maart zijn zij naar New-York vertrokken, waar zij zeker met enthousiasme zullen ontvangen zijn, vooral door FOKKER, die ze al beloofd had ze met zijn stoomjacht te komen afhalen, zoodra ze dicht bij New-York teeken van leven zouden geven. Schuttevaer is van plan het patent op zijn uitvinding in Amerika te verkoopen.

Want zooals de reporter van „El Mundo" te S. Juan, Portorico, schrijft: 't Is wel gebleken, dat men in het bootje van honger en dorst kan omkomen, doch verdrinken, niet.

Officieele berichten.

Aan den Heer P. H. van Leeuwen, Districtmeester van het 2de district alhier, is, wegens andere redenen dan ziekte, vier weken vrijstelling van dienst verleend, met vergunning dien tijd in het buitenland door te brengen.

De Heer J. F. Quast, werkzaam ter Gouvernements-Secretarie is, gedurende de afwezigheid van den Heer Van Leeuwen, belast met de betrekking van Districtmeester van het 2de district van Curaçao.

De Heer L. Rijnsaardt is belast met de werkzaamheden van vakwerkman voor den Telefoon op Curaçao.

Manuel Jacobus Penso is benoemd tot deurwaarder der belastingen alhier.

De „Kortenaer"

Hr. Ms. torpedobootjager „Kortenaer" is Zaterdagmorgen 9 Maart van zijn reis naar West-Indië te Willemsoord teruggekeerd.

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van gouden en zilveren voorwerpen ter Spaar en Beleenbank van Curaçao beleend van den 5 Juli 1927 af tot en met den 30 December 1927 onder No. **8411 P.** *tot en met* **6903 R.** *zal plaats hebben op* **Donderdag den 25 April a. s.** *'s morgens ten negen uur en volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 6 April 1929.

De voorzitter,

1— *P. L. GORSIRA.*

Koloniale Raad.

Dinsdag 2 April 1929.

De suppletoire begrooting voor 1929 wordt naar de afdeelingen verwezen.

Het ontwerp suppl. begrooting (militaire politie van de Emmastad) wordt z. h. s. aangenomen, nadat de Procureur-generaal als gemachtigde van het Bestuur het Eindverslag had beantwoord.

Zondag 14 Apr. a. s. groote voetbalwedstrijd. Het Curaçaosche elftal zal tegen het Surinaamsche elftal op het Mundo Nobo terrein ten 4.30 ure n.m. een voetbalwedstrijd spelen ten aanschouwe van een groot aantal publiek dat vol verwachting naar deze wedstrijd heeft uitgezien. De uitslag zal moeilijk te raden zijn daar beide elftallen momenteel zeer sterk zijn opgesteld. Alleen het Cur. elftal zal een invaller moeten tellen daar onze welbekende Back, Rodolfo (the headman) ongesteld is en zoodoende zijn plaats niet kan bezetten. De elftallen zijn als volgt samengesteld:

Surinaamsche elftal.

Burne

Hellhoven — *v. Trikt*

Koff — *Bosnië* — *Treurniet*

Brons — *Caprino* — *Nahar* — *Cronie* — *Morman.*

Castillo — *Michael* — *Meerens* — *De Castro* — *Jourdain*

De Windt — *Sentiago* — *Leers*

Sibilon — *De Windt*

Lamper.

Men kan dus op a. s. Zondag gerust naar Mundo Nobo een wandeling maken tegen half vijf want het is de moeite waard deze wedstrijd te aanschouwen.

Twee audiënties ten Vaticane.

Een droevige en een glorievolle.

De *Osservatore Romano* vergelijkt de laatste audiëntie, die Paus Pius IX aan 't diplomatieke corps toestond vóór de inneming van Rome met de eerste audiëntie vanden tegenwoordigen Paus aan de gezanten na de onderteekening van de overeenkomsten van het Lateraan. Den 20sten September 1870 woonden ze de Mis van den Paus bij, waarna ze in een van de Pauselijke zalen bijeenkwamen. Ze waren 17 in getal. Aan den kant van Sint Pancratius drong het geruchт van het geweervuur door en van de Porta Pia het gebulder van het geschut. De diplomaten wilden den Paus door hun tegenwoordigheid moed inspreken. Pius IX voerde geruimen tijd het woord en eindigde aldus:

„Mijne heeren, ik zou willen zeggen, dat ik op u reken.... Maar de Paus rekent op aarde op niemand meer. Houdt er niettemin rekening mee, dat de Kerk onsterfelijk is."

Het was half tien in den ochtend. Een officier van den Pauselijken staf kwam aankondigen, dat het Italiaansche leger een bres in den stadsmuur geschoten had. Pius IX raadpleegde met enkele woorden kardinaal Antonelli en zei tot de ambassadeurs, die sterk onder den indruk waren:

„Ik geef last te capituleeren. Waarom de verdediging voort te zetten? Door allen verlaten, zou ik vroeg of laat moeten zwichten en ik mag niet noodeloos bloed vergieten."

De Paus beval den diplomaten de buitenlandsche vrijwilligers aan, die waren toegeschoten om hem te verdedigen, en zei op plechtigen toon, dat de geschiedenis en de wereld eens zouden erkennen, dat het hem berokkende onrecht een belangrijk vraagstuk niet had opgelost, maar veeleer moeilijker gemaakt.

Pius IX ging heen, de oogen vol tranen. Zwijgend verlieten de diplomaten het Vaticaan.

Welk een verschil tusschen de audiëntie en die van deze dagen! De ambassadeurs waren nu ten getale van 27. De Italiaansche ontbrak nog, maar niet meer voor lang, want men wacht met zijn benoeming alleen op de goedkeuring door het parlement van de overeenkomsten met het Vaticaan en de bekrachtiging door Paus en Koning af.

Onze huurprijzen.

Hoe buiten alle verhouding abnormaal en buitensporig de huurprijzen onzer woningen hier in de stad zijn, moge blijken uit het volgende staaltje ter vergelijking, hoe het elders is.

De afgetreden president der Vereenigde Staten MR. COOLIDGE heeft met zijn familie weer zijn vroegere woning betrokken in Northampton Mass. Het is een huurwoning van 40 dollars, dat is 100 gulden per maand. In het geïllustreerd Zondagsnummer van *The New-York Times* van 10 Maart l.l. kan men een foto van die woning zien, die een heel ruime, mooie villa voorstelt van twee verdiepingen.

Kom daar in Curaçao eens om. Hier durft men grif f. 100 tot f. 150 per maand te vragen voor een kleine bovenwoning, nauwlijks voldoende voor een gewone arbeiders- of kleine burgerfamilie. Wel een bewijs hoe dieptreurig hier de woningtoestand en hoe hoog noodig het is dat van hoogerhand wordt ingegrepen om aan deze woekerwinsten een einde te maken.

De Koningin-Moeder naar Burlington House.

De liefste oude dame in Europa.

De *Daily Express* schrijft, naar wij in de M. R. Ct. lezen, in het verslag van het bezoek der oude Koningin-Moeder naar de tentoonstelling van Nederlandsche kunst in Burlington House te Londen gebracht heeft:

„De liefste oude dame in Europa is Donderdag naar Londen toegekomen.

Zij zag er zoo beminnelijk uit, de Koningin-Moeder van Nederland, herinnerde op zoo uitgelezen wijze aan een beminnelijker tijd. Zij was zich zoo volkomen onbewust van haar eigen aantrekkelijkheid. Haar gladde blozende gezicht, zonder een tikje poeder, blonk levendig van gelukkige glimlachen. Zij scheen de drukte die voor haar gemaakt werd, zachtzinnig af te keuren en er toch kalm genoegen in te hebben. Telkens om haar lieven glimlachte. Geen van de autoriteiten gaf er zorgelijk of angstig uit. Dit zou in haar tegenwoordigheid onmogelijk geweest zijn. Haar aanzien stond gelijk met glimlachen. Een keurig gekleede jonge vrouw, die de Koningin voorbij had zien gaan, keerde zich naar haar metgezel toe en zeide ernstig, peinzend: „Ik ben blij dat ik haar gezien heb."

Dit was wat iedereen dacht, die haar zag."

Radiomuziek programma

van den PHOHI Telefoniezender Huizen Noord Holland op een golflengte van 16.882 Meter op:

Maandag	15 April	van 8.23 tot 11.23 v.m.
Dinsdag	16 April	van 12.23 tot 7.23 n.m.
Woensdag	17 April	van 7.23 tot 11.23 v.m
Donderdag	18 April	van 7.23 tot 11.23 v.m
Vrijdag	19 April	van 7.23 tot 11.23 v.m

Vrijdag op Zaterdag nacht 20 April van 12.23 tot 7.23 v.m.

Enkele der beoordeelingen van vooraanstaande tropen-artsen over Sanatogen

Dr. F. Wijdenes Spaans te Soerabaya schreef:

„Ik gebruik sinds 1½ jaar geregeld Sanatogen en vind daarbij veel baat, nadat mijn zenuwgestel door mijn drukke bezigheden 16 jaar achtereen te Soerabaya overprikkeld was geraakt. Ik wil Sanatogen ook verder blijven gebruiken."

Dr. J. E. Dinger te Bandjermasin schrijft:

„Ik heb in mijn praktijk zeer bevredigende resultaten kunnen constateeren van het gebruik van Sanatogen door zwakken en herstellende zieken."

Dr. D. J. Jones schrijft in de „Indian Med. Gazette":

„Voor hen, die in een tropisch klimaat lijden aan algemeene verzwakking hunner krachten, bestaat het beste en gemakkelijkst verteerbare voedsel uit een verbinding van eiwit (albumine) en phosphor, dat echter niet in den vorm van een gewoon mengsel of poeder kan worden voorgeschreven. Gedurende eenige jaren echter heb ik daarvoor Sanatogen aan mijn patiënten voorgeschreven en heb alle reden met het succes tevreden te zijn."

Het oordeel van geneesheeren met tropenervaring

over Sanatogen

Meer dan elders wordt in de tropen van lichaam en zenuwkracht het uiterste gevergd.

Geheel veranderde levensomstandigheden èn de intensieve arbeid zijn beide factoren, die het weerstandsvermogen spoedig uitputten.

Vandaar de zoo veelvuldig voorkomende ziekte: *Neurasthenie.*

Geen wonder dat zoovele bekende geneesheeren in de tropen verklaarden Sanatogen geregeld aan hunne patiënten voor te schrijven. Zij weten immers uit ervaring, hoe snel Sanatogen de verloren zenuwkracht weer opbouwt en de lichaamskrachten versterkt.

Sanatogen is een ideaal versterkend voedsel, omdat 't aan lichaam en zenuwen juist die stoffen — phosphorus en albumine — toevoert, waaruit spieren, bloed en zenuwen nieuwe kracht opbouwen.

„Ik ken geen preparaat dat zoo de algemeene krachten herstelt als Sanatogen. Er is geen beter en geschikter voedsel voor herstellenden van tropische ziekten", schrijft Dr. Beheim Schwarzbach in Colombo.

Ook gij kunt U in korten tijd krachtiger en energieker gevoelen met Sanatogen. Nieuw, frisch bloed, gesterkte zenuwen en een krachtig lichaam zullen U nieuwe levenskracht geven, — slapte en vermoeidheid blijvend overwinnen.

Sanatogen is verkrijgbaar bij iederen Apotheker.

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel

Para postres y viandas

Gebruik Leche Gloria voor al uw desserts en extra schoteltjes, dan gebruikt U zeker zuivere en voedzame melk. Ze maakt confituren, pasteien en crêmes zachter en smakelijker.

Leverancier van Leche Gloria op Curaçao

Mario Pinedo.

GEBRUIK

ROLL FILM

FILM PACKS

voor betere foto's!

Helder, of donker weer is hetzelfde voor Agfa Roll Films en Film Packs. Zij werken het vlugst en geven altijd goed resultaat. U heeft ze noodig voor betere foto's. *Metalen* verpakking. Neem de proef en overtuig u, dat ze in alle opzichten superieur zijn.

Gebruik ook Agfa-papier Camera's, "Process Films" en platen en Benoodigdheden.

26—6

Den 20n. April a. s. hopen onze geliefde ouders de heer

L. F. S. V/D DIJS—DE GORTER

hun zilveren bruiloft te herdenken.

Hun dankbare kinderen:

Anna Maria v/d Dijs
Abelardo G. v/d Dijs
Petra F. v/d Dijs
Maria M. v/d Dijs.

Receptie: 8 p.m.
Kralendijk (Bonaire). 3—2

Vertegenwoordigers: Ellis & Dania

CURACAO WOODWORKING MACHINE CO

BUITENPLAATS „SEMIKOK."

Deze nieuwe werplaats met de modernste machines om hout te bewerken, biedt hare diensten aan het publiek tot levering van: deuren, ramen, jalouziën, meubels, enz., waartoe zij te beschikken heeft over bekwame werklieden.

Daar deze machines in staat zijn met spoed de bestellingen af te werken, kan men op vlugge bediening rekenen.

Alle bestellingen worden zoo noodig aan huis of elders bezorgd naar wensch van de belanghebbenden.

Het gebruik van degelijke materialen wordt voorbehouden.

Een bezoek wordt hoog op prijs gesteld.

Voor aanvragen en inlichtingen wende men zich tot

Galmeyer & Co.

Breedestraat 77, (Otrabanda)

1—3 *Telefon 316.*

ATTENTIE.

Bij dezen breng ik ter kennis van belanghebbenden dat een der prachtige oranjeplantages op „**Van Engelen**" gelegen op 10 minuten van de stad, reeds verkocht is en dat ik nu het andere te koop aanbied.

Voor verdere inlichtingen wende men zich tot den eigenaar.

2—3 **J. L. C. Monsanto.**

MAISON CORRIAN.

Heden ontvangen een nieuwe ruime sorteering celanese stoffen, voiles en avondjaponnen.

Tevens indanthren stoffen en lampekappen.

2-3

Compañia Trasatlántica

El Vapor

„MAGALLANES"

se espera el **25 de Abril 1929** de Europa via Pto. Rico y Venezuela y seguirá el mismo dia para Pto Colombia y Colon.

El vapor

„MAGALLANES"

se espera de Colon y Pto Colombia el **5 de Mayo 1929** y seguirá el mismo día para Pto. Cabello, La Guaira, Santo Domingo, San Juan, Tenerife, Cadiz y Barcelona.

Ambos vapores adaptan carga y pasajeros.

Los Agentes.
S. E. L. MADURO & SONS.

Atentie.

Te koop aangeboden tegen matige prijzen verscheidene zich in goeden staat bevindende meubels voor zaal, slaap- en eetkamer.

Te bezichtigen op Concordiaplein No. 30 op alle werkdagen van 9—12 v. m. en van 2—5 n. m., met uitzondering van Zaterdag. 2—2

Dankbetuiging.

De Commandant der Troepen in Curaçao betuigt hun, die het initiatief namen om den militairen van het Garnizoen, een blijvende herinnering aan te bieden aan den dag, waarop zij met den politiedienst in Willemstad werden belast en allen, die daartoe bijdroegen of daarmede hun sympathie betuigden, zijn hartelijken dank.

Willemstad 6 April 1929.

De Kapitein
A. F. BORREN.

TE HUUR

Het HEERENHUIS gelegen op de plantage "Van Engelen," desgewenscht met garage.

Afstand van af den hoofdingang van de Emmastad (Isla) of van af de Willemstad, slechts tien minuten.

Te bevragen bij den eigenaar

J. L. C. MONSANTO.

3—1

Pas ontvangen:

Zeer mooie collectie DAMES-HOEDEN bij

La Bonanza

2—1